

Ken Robinson: Το σχολείο σκοτώνει τη δημιουργικότητα.

ημερομηνία δημοσίευσης: Δευτέρα 7/01/2008, 16:08

γράφει: ο Γιώργος Χατζητέγας

Ο Ken Robinson γεννήθηκε στο Liverpool το 1950 και γνώρισε τη διεθνή καταξίωση ως καθηγητής και συγγραφέας του βιβλίου “Οι τέχνες στα σχολεία”.

Το video που ακολουθεί είναι η εικοσάλεπτη ομιλία του στο TED ένα ετήσιο συνέδριο στο οποίο μιλούν διακεκριμένοι επιστήμονες, δημιουργοί και καλλιτέχνες.

Με ξεχωριστή απλότητα και φλεγματικό αγγλίζικο χιούμορ ο Sir Ken Robinson παρουσιάζει την μοιραία σχέση μεταξύ της δημιουργικότητας και της δημόσιας εκπαίδευσης. Με δεδομένο ότι δεν μπορούμε να φανταστούμε πως θα είναι ο κόσμος ύστερα από λίγα χρόνια είναι ανάγκη να αναθεωρήσουμε την εκπαίδευση για να διαπλάσουμε τη νέα γενιά, με αυξημένη ικανότητα προσαρμογής, συνδυαστική νοημοσύνη και επιχειρηματική δημιουργικότητα. Ο συγγραφέας στο βιβλίο του “οι τέχνες στα σχολεία” που κυκλοφορεί στα Ελληνικά από τις εκδόσεις Καστανιώτη μας δίνει από τη δεκαετία του '80 οργανωτικές προτάσεις αξιολόγησης των σχολείων με στόχο την άσκηση της επινοητικότητας και της φαντασίας χωρίς να θεοποιεί τους χρηματικούς πόρους.

Με καθυστέρηση μερικών δεκαετιών το νέο ωρολόγιο πρόγραμμα των σχολείων στη Μεγάλη Βρετανία που θα υλοποιηθεί τον προσεχή Σεπτέμβριο του 2008 περιλαμβάνει πολλές από τις καινοτομίες που είχε εισηγηθεί η περίφημη γνωμοδοτική επιτροπή - στην οποία μετείχε ο Ken - που αμφισβητούσε την κυριαρχία των τριών R (reading, writing, arithmetic). Κάλλιο αργά παρά ποτέ!

Με την βοήθεια του Παναγιώτη και της Κωνσταντίνας επιχειρήσαμε μια μετάφραση για όσους δεν έμαθαν αγγλικά στο δημόσιο σχολείο! Οι μεταφραστικές παρατηρήσεις των επαϊόντων ευπρόσδεκτες.

Σας το αφιερώνουμε ως πρωτοχρονιάτικο δώρο μιας και ασχοληθήκαμε με τον Sir Ken τις παραμονές του νέου έτους.

Καλή χρονιά σε όλους!

Μετάφραση

Καλημέρα, πως είστε;

Απομακρύνθηκα από το όλο θέμα. Στην πραγματικότητα αυτό κάνω.

Υπήρχαν 3 θέματα που έτρεχαν μέσα από αυτό το συνέδριο που είναι σχετικά με αυτό για το οποίο θέλω να σας μιλήσω.

Μία είναι η έκτακτη απόδειξη της ανθρώπινης δημιουργικότητας, σε όλες τις παρουσιάσεις που κάναμε και σε όλους τους ανθρώπους εδώ. Μόνο η ποικιλία και το εύρος της.....

Το δεύτερο είναι ένα σημείο που δεν έχουμε ιδέα για το τι πρόκειται να συμβεί. Αναφορικά με το μέλλον. Καμία ιδέα με το πώς μπορεί να εξελιχθεί. Με ενδιαφέρει η εκπαίδευση. Βασικά αυτό που διαπιστώνω είναι ότι όλοι έχουν κάποιο ενδιαφέρον για την εκπαίδευση. Εσείς δεν έχετε;

Το βρίσκω πολύ ενδιαφέρον. Εάν καταφέρεις να πας σε ένα πάρτι και πεις ότι δουλεύεις στην εκπαίδευση, (για την ακρίβεια δεν πας συχνά σε πάρτι). **Εάν δουλεύεις στην εκπαίδευση δεν είσαι διαθέσιμος (γέλια) και ποτέ δεν ρωτάς με περιέργεια (πράγμα περίεργο για μένα).** Αλλά αν είσαι περίεργος, λες σε κάποιον: «Τι δουλειά κάνεις; Εγώ δουλεύω στην εκπαίδευση», βλέπεις το αίμα να φεύγει από το πρόσωπο τους. «Ω Θεέ μου, γιατί εγώ;» (γέλια) «Η μοναδική μου νύχτα έξω από όλη τη βδομάδα!» (γέλια). Αν τους ρωτήσεις για την μόρφωση τους σε καρφώνουν στον τοίχο γιατί είναι ένα από αυτά τα πράγματα που ενοχλούν τους ανθρώπους. Έχω άδικο;

Αν το σκεφτείς οι Ιορδανοί ξεκινούν το σχολείο αυτή τη χρονιά και θα πάρουν σύνταξη το 2065. Κανείς λοιπόν δεν έχει ιδέα παρ'όλη τη γνώση που παρέλασε τις προηγούμενες τέσσερις μέρες. **Κανείς δεν γνωρίζει το πώς θα είναι ο κόσμος σε 5 χρόνια, και εμείς πρέπει να τους διδάξουμε γι'αυτό.** Έτσι η μη προβλεψιμότητα αυτή είναι εξωπραγματική.

Το τρίτο μέρος είναι ότι όλοι παρόλαυτα έχουμε συμφωνήσει για τις εξωπραγματικές ικανότητες των παιδιών μας, την ικανότητα για καινοτομία. Η Σερένα χτες το βράδυ ήταν ένα θαύμα. Δεν ήταν; μόνο να βλέπατε τι μπορούσε να κάνει. Και είναι ξεχωριστή. Νομίζω πως τελικά δεν είναι ξεχωριστή, και μιλάω γενικά για όλα τα παιδιά.

Έχετε είναι ένα άτομο με μεγάλη αφοσίωση, καινούργιο και ανεξερεύνητο ταλέντο. **Η άποψή μου είναι ότι όλα τα παιδιά έχουν τεράστια ταλέντα και εμείς τα καταπιέζουμε.** Αρκετά βάνουσα θα έλεγα. Θέλω λοιπόν να μιλήσω για εκπαίδευση και δημιουργικότητα. Η άποψη μου είναι ότι η δημιουργικότητα είναι εξίσου σημαντική στην εκπαίδευση όπως η παιδεία. Πρέπει λοιπόν να την αντιμετωπίσουμε με το ίδιο κύρος.

Άκουσα μια υπέροχη ιστορία πρόσφατα την οποία λατρεύω να διηγούμαι. Ένα μικρό κορίτσι που παρακολούθουσε ένα μάθημα ζωγραφικής καθόταν πάντα στο τέλος της αίθουσας και σπάνια πρόσεχε το μάθημα. Κάποια μέρα λοιπόν το κορίτσι άρχισε να προσέχει. Η δασκάλα ήταν ενθουσιασμένη με το κορίτσι και το ρώτησε: «Τι ζωγραφίζεις;» αυτό απάντησε: «Ζωγραφίζω μια εικόνα του Θεού» Η δασκάλα απάντησε: «Μα κανείς δεν γνωρίζει πως είναι ο Θεός» τότε το κορίτσι απάντησε: « Σε λίγο θα γνωρίζουν».

Όταν ο γιος μου ήταν τεσσάρων στην Αγγλία... Για την ακρίβεια ήταν τεσσάρων παντού. Οπουδήποτε και να πήγαινε ήταν τεσσάρων αλλά ήταν στη φάση του παιχνιδιού, τη ξέρετε την ιστορία? Όχι είναι μια μεγάλη, μεγάλη ιστορία. Ο Mel Gibson γύριζε τη συνέχεια της ταινίας 'Ο Οσιωνός 2'. Αλλά ο James (ο γιος μου) πήρε το ρόλο του Ιωσήφ κι εμείς ήμασταν ενθουσιασμένοι γι'αυτό. Τον θεωρούσαμε έναν από τους πρωταγωνιστικούς ρόλους. Γεμίσαμε ασφυκτικά το χώρο με τι; Με ατζέντηδες; Με μπλουζάκια που γράφανε: *Ο James είναι ο Ιωσήφ*. Ο James δεν χρειαζόταν να μιλήσει.

Θυμάστε το σημείο όπου οι τρεις μάγοι μπαίνουν μέσα; μπαίνουν φέροντας δώρα, φέρνουν χρυσο, λιβάνι και μύρα. Και τότε συνέβη. Καθόμασταν εκεί οι γονείς και σχεδιάζαμε και τη συνέχεια του έργου. Τότε μπήκαν τα τρία αγόρια. Μικρά τετράχρονα ντυμένα γέροντες με πετσέτες στα κεφάλια τους και άφησαν κάτω 3 κουτιά και το πρώτο αγόρι είπε: «εγώ σου φέρνω μύρα», το δεύτερο είπε «εγώ σου φέρνω χρυσάφι» και το τρίτο είπε «Στο στέλνει ο Frank» (γέλια)

Το κοινό σε αυτές τις ιστορίες είναι ότι τα παιδιά θα προσπαθήσουν ακόμα και αν δεν γνωρίζουν κάτι, θα κάνουν μια προσπάθεια. Δεν έχω δίκιο; **Τα παιδιά δεν φοβούνται να κάνουν λάθος. Δεν εννοώ ότι το να κάνεις λάθος είναι το ίδιο με το να είσαι δημιουργικός. Αυτό που γνωρίζω είναι ότι αν δεν είσαι έτοιμος να κάνεις λάθος δεν θα καταφέρεις τίποτα αυθεντικό.** Εάν δεν είσαι προετοιμασμένος να κάνεις λάθος, και τα παιδιά μέχρι να μεγαλώσουν έχουν χάσει αυτή τους την ικανότητα. Φοβούνται να κάνουν λάθος και όλοι μας διευθύνουμε τις εταιρείες μας με αυτό τον τρόπο. Στιγματίζουμε τα λάθη. Και τώρα διευθύνουμε και κατευθύνουμε τα εθνικά συστήματα παιδείας με τρόπο όπου τα λάθη είναι το χειρότερο που μπορείς να κάνεις. **Το αποτέλεσμα είναι ότι εκπαιδεύουμε ανθρώπους κάνοντας τους να ξεχνούν τις δημιουργικές τους ικανότητες.**

Ο Πικάσο κάποτε είπε: «Όλα τα παιδιά γεννιούνται καλλιτέχνες». Το πρόβλημα είναι να παραμείνουμε καλλιτέχνες καθώς μεγαλώνουμε. Αυτό το πιστεύω ακράδαντα: εάν δεν μεγαλώνουμε μέσα στη δημιουργικότητα, μεγαλώνουμε έξω από αυτή, ή μάλλον εκπαιδευόμαστε χωρίς αυτή. Γιατί συμβαίνει αυτό; Έζησα στο Stratford μέχρι πριν 5 χρόνια. Μετακομίσαμε από το Stratford στο Los Angeles. Μπορείτε να φανταστείτε πόσο ανούσια μετάβαση θα ήταν αυτή. Στην πραγματικότητα ζούσαμε σε ένα μέρος που λεγόταν Snitterfield και είναι έξω από το Stratford όπου είναι εκεί όπου γεννήθηκε ο πατέρας του Σαίξπηρ. Ταρακουνηθήκατε από την καινούργια σκέψη; Εγώ ταρακουνηθήκα. Δεν σκεφτήκατε ότι ο Σαίξπηρ είχε πατέρα έτσι; σκεφτήκατε ότι ο Σαίξπηρ ήταν παιδί κάποτε; Ο Σαίξπηρ 7 χρονών; Εγώ δεν το σκέφτηκα ποτέ. Πόσο ενοχλητικό θα μπορούσε να ήταν αυτό; (γέλια) «Πρέπει να προσπαθήσει πιο σκληρά». Να τον στέλνουν στο κρεβάτι. «Πήγαινε στο κρεβάτι τώρα!» Στον Γουίλιαμ Σαίξπηρ! «...άσε το μολύβι κάτω πια» (γέλια) «Και σταμάτα να μιλάς έτσι» (γέλια) «...Μπερδεύεις τους πάντες!!!!».

Τέλος πάντων μετακομίσαμε από το Stratford στο L.A. και θέλω να πω κάτι για αυτή τη μετάβαση. Ο γιος μου δεν ήθελε να έρθει (έχω 2 παιδιά ξέρετε). Ο γιος μου είναι 21 και η κόρη μου 16. Ο γιος μου δεν ήθελε να έρθει στο L.A. Το λάτρευε το L.A. Αλλά είχε μια φιλενάδα στην Αγγλία, ήταν η αγάπη της ζωής του, Σάρα τη λέγανε....

Την γνώριζε.. και ένα μήνα. Σκέψου να έχεις την επέτειο της τέταρτης εβδομάδας. Αλλά αυτό είναι, γιατί όταν είσαι 16 χρονών σου φαίνεται πολύς καιρός. Τέλος

πάντων στο αεροπλάνο ο γιος μου ήταν πραγματικά ταραγμένος. Έλεγε: Δεν θα βρω ποτέ κανένα άλλο κορίτσι σαν τη Σάρα. Και εμείς ήμασταν χαρούμενοι με αυτό ειλικρινά (γέλια)... Γιατί... Αυτή ήταν ο κύριος λόγος που φύγαμε από τη χώρα.

Όμως κάτι σου συμβαίνει όταν μετακομίζεις στην Αμερική και ταξιδεύεις σε όλο τον κόσμο. **Κάθε εκπαιδευτικό σύστημα στον κόσμο έχει την ίδια σειρά ταξινόμησης των θεμάτων. Όλα τα συστήματα! Δεν έχει σημασία που πας. Σκέφτεσαι ότι θα μπορούσε να είναι διαφορετικά αλλά δεν είναι! Στην κορυφή είναι τα μαθηματικά και οι γλώσσες μετά είναι τη μελέτη της ανθρωπότητας και τέλος οι τέχνες.** Παντού σε όλη τη γη. Σε κάθε σύστημα, επίσης υπάρχει μια σειρά ταξινόμησης ανάμεσα στις ίδιες τις τέχνες. Δεξιοτεχνία και μουσική έχουν φυσικά μεγαλύτερο κύρος στα σχολεία απ' ότι το θέατρο και ο χορός. **Δεν υπάρχει ούτε ένα εκπαιδευτικό σύστημα στον πλανήτη που να διδάσκει χορό στα παιδιά , με κάθε τρόπο όμως τους διδάσκουμε μαθηματικά. Γιατί; Γιατί όχι; Νομίζω ότι αυτό είναι πολύ σημαντικό.** Πιστεύω ότι τα μαθηματικά είναι πολύ σημαντικά αλλά το ίδιο και ο χορός. Τα παιδιά χορεύουν όλη την ώρα εάν τους το επιτρέψεις! Όλοι μας το κάνουμε. Όλοι μας έχουμε σώμα. Έτσι δεν είναι;

Η αλήθεια είναι ότι καθώς μεγαλώνουν τα παιδιά αρχίζουμε προσδευτικά να τα εκπαιδεύουμε από τη μέση και πάνω και τέλος επικεντρωνόμαστε στα κεφάλια τους και ελαφρώς στη μια πλευρά. **Εάν αναρωτιώσουν για την εκπαίδευση όντας εξωγήινος θα έλεγες: «σε τι χρησιμεύει η δημόσια εκπαίδευση;»** Σκέφτομαι ότι θα έβγαζε κανείς κάποιο συμπέρασμα εάν κοιτούσε τη συνολική παραγωγή και ποιος επιτυγχάνει με αυτή. Ποιος έχει μια ευκαιρία, ποιος κατέχει τις καλύτερες θέσεις, ποιοι είναι οι νικητές? **Νομίζω ότι θα καταλήξουμε στο ότι ο σκοπός της δημόσιας εκπαίδευσης σε όλο τον κόσμο είναι να παράγει καθηγητές πανεπιστημίου. Και έτσι είναι! Υπάρχουν άνθρωποι που θέλουν να φτάσουν την κορυφή. Έτσι ήμουν και εγώ! (γέλια).**

Συμπαθώ τους καθηγητές πανεπιστημίου, αλλά δεν θα έπρεπε να τους θεωρούμε το ανώτατο ανθρώπινο επίτευγμα. Είναι απλά μια μορφή ζωής και αυτοί. Είναι έως κάποιο σημείο περίεργοι και αυτό το λέω με τρυφερότητα γι'αυτούς. Υπάρχουν κάποιοι από τους καθηγητές πανεπιστημίου, όχι όλοι τους, που τυπικά ζούνε μόνο μέσα στο κεφάλι τους. Ζούνε μόνο εκεί μέσα. Και περισσότερο προς τη μια πλευρά του. Έχουν εξαϋλωθεί. Ξέρετε με έναν κάπως κυριολεκτικό τρόπο. **Βλέπουν το σώμα τους και το θεωρούν σαν ένα μέσω μεταφοράς για τα κεφάλια τους (γέλια).** Έτσι είναι. Είναι ο δικός τους τρόπος για να μεταφέρουν το κεφάλι τους σε κάποια συνάντηση. Εάν θέλετε αληθινές ενδείξεις για εξαϋλωτικές εμπειρίες χαρίστε στον εαυτό σας ένα απόσπασμα συζήτησης των γηραιότερων και αριστοκρατικότερων ακαδημαϊκών. Στο τέλος της ημέρας αν πάτε σε μια ντισκοτέκ, εκεί θα το καταλάβετε. Οι μεγάλοι άνθρωποι σε ηλικία, κάθονται με ανυπονυσία να φύγουν για να πάνε στα σπίτια τους και να γράψουν σε ένα κομμάτι χαρτί γι'αυτή την εμπειρία. Τώρα το εκπαιδευτικό μας σύστημα προϋποθέτει την ιδέα της ακαδημαϊκής ικανότητας. Και υπάρχει λόγος. Το όλο σύστημα μας επινοήθηκε σε όλο τον κόσμο πριν το 19^ο αιώνα όταν δεν υπήρχε καν δημόσιο σύστημα. Όλοι τότε ήρθαν στη ζωή για να συναντήσουν τις ανάγκες της εκβιομηχάνισης. Έτσι η υψηλή ιεραρχική σειρά βασίζεται σε δύο ιδέες.

Ότι τα πιο πιο χρήσιμα μαθήματα είναι αυτά που σχετίζονται με τη δουλειά.

Αρχικά απομακρυνόσουν από τα πράγματα που σου άρεσαν, με το σκεπτικό ότι ποτέ δεν θα έβρισκες δουλειά κάνοντας αυτά. Δεν έχω δίκιο;

Μην ασχολείσαι με τη μουσική, δεν θα γίνεις μουσικός.

Μην ασχολείσαι με τις τέχνες, δεν θα γίνεις καλλιτέχνης.

Καλοκάγαθη συμβουλή τότε, έντονα λανθασμένη σήμερα. Ολόκληρος ο κόσμος καταβροχθίστηκε σε μια επανάσταση.

Και το δεύτερο είναι η ακαδημαϊκή ικανότητα η οποία ερχόταν να κυριαρχήσει στο πως βλέπουμε την εξυπνάδα διότι τα πανεπιστήμια σχεδίασαν το σύστημα με βάση το δικό τους ύφος. Εάν το σκεφτείτε λιγάκι το όλο εκπαιδευτικό σύστημα γύρω από το σύστημα είναι μια παρατεταμένη διαδικασία για την είσοδο στα πανεπιστήμια...

Και οι συνέπειες είναι ότι πολλοί ταλαντούχοι ιδιοφυείς και δημιουργικοί άνθρωποι δεν πίστευαν ποιο πραγματικά είναι και τι δυνατότητες είχαν. Διότι το αντικείμενο στο οποίο ήταν καλοί, στο σχολείο, δεν είχε καμιά αξία ή για την ακρίβεια είχε στιγματιστεί. Και νομίζω ότι δεν μας συμφέρει να ακολουθήσουμε αυτό το δρόμο. **Στα επόμενα 30 χρόνια σύμφωνα με την UNESCO, σε όλο τον κόσμο θα υπάρχουν πολλοί περισσότεροι πτυχιούχοι μέσω της εκπαίδευσης απ' ότι στην αρχή της ιστορίας.** Και είναι ο συνδυασμός από όλα αυτά που συζητήσαμε. Η τεχνολογία και η μεταμόρφωση της έχουν επίπτωση στη δουλειά και στη δημογραφία για την εξάπλωση του πληθυσμού. **Ξαφνικά τα πτυχία δεν έχουν καμιά αξία. Δεν είναι αλήθεια; Όταν ήμουν μαθητής, εάν ήσουν κάτοχος πτυχίου είχες δουλειά. Εάν δεν είχες δουλειά ήταν επειδή εσύ δεν το ήθελες. Και εγώ δεν ήθελα (γέλια).** Σήμερα παιδιά με πολλά πτυχία συχνά καταλήγουν σίτι τους να παίζουν ηλεκτρονικά παιχνίδια. Διότι για να βρεις σήμερα δουλειά χρειάζεσαι Master of Arts ενώ στην προηγούμενη δουλειά χρειαζόσουν Bachelor of Arts και τώρα σου ζητούν και Doctora. Είναι μια πρόοδος του ακαδημαϊκού πληθωρισμού η οποία δείχνει ότι **όλο το κατασκευάσμα της εκπαίδευσης σείεται συθέμελα...** Χρειάζεται να ξανασκεφτούμε από την αρχή την άποψη μας για την εξυπνάδα. Γνωρίζουμε τρία πράγματα για την εξυπνάδα. Ένα είναι η ποικιλία της. Σκεφτόμαστε για τον κόσμο με όλους τους τρόπους που τον βιώνουμε. Σκεφτόμαστε οπτικά, ακουστικά, κιναισθητικά. Σκεφτόμαστε σε αφηρημένες περιόδους, σκεφτόμαστε εν κινήσει. Δεύτερον η εξυπνάδα είναι δυναμική, εάν κοιτάξεις τις αλληλεπιδράσεις του ανθρώπινου μυαλού όπως ακούσαμε χτες από έναν αριθμό παρουσιάσεων: Η εξυπνάδα είναι υπέροχα διορατική. Το μυαλό μας χωρίζεται σε δυο διαμερίσματα. Στην πραγματικότητα η δημιουργικότητα την οποία εγώ ορίζω σαν μια διαδικασία του να έχεις αυθεντικές ιδέες που έχουν αξία, πιο συχνά από το να μην έχεις, έρχεται μέσα από τους διαφορετικούς τρόπους αλληλεπίδρασης της αλληλοπειθαρχίας του πως βλέπεις τα πράγματα.

Με την ευκαιρία, υπάρχει μια δέσμη νευρών που είναι μέλη του μυαλού που λέγεται Corpus Collosum, είναι χοντρότερο στις γυναίκες. Παρατηρώντας τη γυναίκα μου χτες σκέφτηκα ότι σ' αυτό οφείλεται το γεγονός ότι οι γυναίκες είναι καλύτερες στο να ασχολούνται με πολλά θέματα ταυτόχρονα. Διότι πραγματικά έτσι είστε εσείς οι γυναίκες.

Έκανα μια πρόχειρη έρευνα αλλά το γνωρίζω και από την προσωπική μου ζωή. Εάν η γυναίκα μου ετοιμάζει το δείπνο στο σπίτι, πράγμα που δεν κάνει συχνά ευτυχώς, (γέλια). Όχι, είναι καλή σε κάποια πράγματα . Μαγειρεύει, απαντά στο τηλέφωνο, φροντίζει τα παιδιά , βάζει το ταβάνι (γέλια) κάνει εγχείρηση ανοιχτής καρδιάς εδώ.... (γέλια).

Όταν εγώ μαγειρεύω, η πόρτα είναι κλειστή, τα παιδιά λείπουν, το τηλέφωνο είναι στη θέση του και αν η γυναίκα μου μπει μέσα ενοχλούμαι. Της λέω αγάπη μου σε παρακαλώ! Προσπαθώ να τηγανίσω ένα αυγό εδώ (γέλια). Κάνε μου τη χάρη. Γνωρίζεται αυτή τη φιλοσοφική ρήση; Εάν ένα δέντρο πέσει στο δάσος , συνέβη ποτέ; Εκείνη η γέριχη καρυδιά.

Είδα πρόσφατα ένα ωραίο T-shirt που έγραφε. Εάν ένας άντρας λέει αυτό που σκέφτεται και δεν τον ακούει καμία γυναίκα , πάλι κάνει λάθος; (γέλια)

Και το τρίτο πράγμα για την εξυπνάδα είναι χαρακτηριστικό . Γράφω ένα βιβλίο αυτό τον καιρό και έχει τον τίτλο «Επιφοίτηση» το οποίο βασίζεται σε μια σειρά από συνεντεύξεις ανθρώπων και πραγματεύεται και πώς αυτοί ανακάλυψαν το ταλέντο τους. Είμαι ενθουσιασμένος με το πώς οι άνθρωποι το καταφέρνουν. Πραγματικά απορρέει από μια συζήτηση που είχα με μια υπέροχη γυναίκα την οποία οι περισσότεροι δεν την έχουν γνωρίζουν. Το όνομα της είναι Julia Lynne. Την γνωρίζεται; Μερικοί μπορεί. Είναι χορογράφος και όλοι γνωρίζουν τη δουλειά της. Χορογράφησε το μιούζικαλ Cats και το Φάντασμα της Όπερας. Είναι υπέροχη.

Παλιά συμμετείχα στο Βασιλικό Μπαλέτο της Αγγλίας όπως πολύ καλά μπορείτε να δείτε (γέλια). Η Julian λοιπόν και εγώ τρώγαμε ένα μεσημέρι και τη ρώτησα. Πώς κατάφερες να γίνεις χορεύτρια; Αυτό που μου είπε ήταν αληθινά ενδιαφέρον. Όταν πήγαινε στο σχολείο δεν είχε καμία ελπίδα σ' αυτό και το σχολείο της δεκαετίας του 30 ξέρετε πως ήταν. Θα σκέφτεστε ότι είχε μαθησιακές δυσκολίες. Δεν μπορούσε να συγκεντρωθεί. Σκέφτομαι ότι σήμερα πολλοί θα έλεγαν ότι είχε 88HD. Εσείς τι σκέφτεστε; Αυτό όμως συνέβαινε το 1930 και τότε τίποτα δεν είχε ανακαλυφθεί. Δεν ήμουν διαθέσιμος τότε (γέλια). Οι άνθρωποι δεν μπορούσαν να γνωρίζουν. Η Julian πήγε λοιπόν να δει έναν ειδικό στο γεμάτο σοφία γραφείο του, με τη μητέρα της. Κάθισε σε μια καρέκλα για 20 λεπτά και ο ειδικός ανέλυε όλα τα προβλήματα που αντιμετώπιζε η Julian στο σχολείο. Στο τέλος της είπε ότι ενοχλούσε τους συμμαθητές της και ότι στις εργασίες της ήταν αμελής. Ένα παιδάκι 8 ετών . Ο γιατρός κάθισε δίπλα στη Julian και της είπε: Julian, θέλω να μιλήσω στη μητέρα σου ιδιαιτέρως. Της είπε λοιπόν να καθίσει εκεί μόνη της και ότι αυτοί δεν θα αργήσουν να γυρίσουν. Έφυγαν λοιπόν από το γραφείο και την άφησαν! Καθώς έφευγαν ο γιατρός άνοιξε το ραδιόφωνο. Η Julian καθόταν στο γραφείο του. Όταν λοιπόν έφυγαν από το δωμάτιο κάθονταν απέξω και την παρατηρούσαν. Στο επόμενο λεπτό το κορίτσι σηκώθηκε και άρχισε να χορεύει με το ρυθμό της μουσικής. Την παρακολουθούσαν για μερικά λεπτά και στο τέλος ο γιατρός είπε στη μητέρα της «Κυρία μου η κόρη σας δεν είναι άρρωστη, είναι χορεύτρια. Πηγαίνετε την σε μια σχολή χορού. Αφού μου τα είπε όλα αυτά η Julian τη ρώτησα τι έγινε μετά. Μου είπε ότι τελικά πήγε σε σχολή χορού. «Δεν μπορώ να σου περιγράψω το πόσο υπέροχα ήταν. Μπήκαμε σε εκείνο το χώρο και ήταν γεμάτος με ανθρώπους σαν εμένα. Ανθρώπους που δεν μπορούσαν να μείνουν ακίνητοι. Ανθρώπους που για να σκεφτούν έπρεπε να κινούνται. Χόρευαν μπαλέτο, Jazz, μοντέρνους και παραδοσιακούς χορούς

Τελικά η Julian, έκανε αίτηση για το Βασιλικό Μπαλέτο, έγινε χορεύτρια, είχε μια λαμπρή καριέρα στο Βασιλικό μπαλέτο από το οποίο αποφοίτησε, ίδρυσε τη δική της εταιρεία που ονομάζεται Julian Dance Comprany γνώρισε τον Andrew Lloyd Webber, χορογράφησε μερικά από τα πιο επιτυχημένα έργα στην ιστορία , έδωσε χαρά σε χιλιάδες ανθρώπους και είναι εκατομμυριούχος.

Κάποιος άλλος μπορεί να της έδινε φαρμακευτική αγωγή και να της έλεγε να ηρεμήσει. Αυτό που σκέφτομαι είναι το εξής . Ο Al Gore μίλησε για την οικολογία και την επανάσταση που έχει κηρυχθεί. **Εγώ πιστεύω ότι η μόνη μας ελπίδα για το μέλλον είναι να υιοθετήσουμε μια νέα ιδεολογία για την ανθρώπινη οικολογία. Μια οικολογία στην οποία θα αρχίσουμε να επανιδρύουμε την άποψή μας για τον πλούτο της ανθρώπινης ικανότητας.**

Το εκπαιδευτικό μας σύστημα έχτισε τα μυαλά μας με τον ίδιο αυστηρό τρόπο που εμείς χτίσαμε τη γη. Με ένα συγκεκριμένο είδος κατασκευής. Η οποία για το μέλλον δεν θα μας εξυπηρετήσει. Πρέπει να ξανασκεφτούμε τις θεμελιώδεις αρχές πάνω στις οποίες εκπαιδεύουμε τα παιδιά μας.

Υπάρχει μια υπέροχη ρήση του Jonas Soft η οποία λέει. Εάν όλα τα ζώδια στον κόσμο εξαφανίζονταν από τον πλανήτη, μέσα σε 50 χρόνια η ζωή στον πλανήτη θα έπαυε να υπάρχει. Εάν εξαφανίζονταν το ανθρώπινο είδος από τον πλανήτη μέσα σε 50 χρόνια η γη θα έσφυζε από υγεία. Και είναι σωστή αυτή η ρήση. Αυτό που εγώ χαίρομαι πιο πολύ είναι το δώρο της ανθρώπινης φαντασίας.

Πρέπει να προσέχουμε, να χρησιμοποιούμε αυτό το δώρο με σοφία και να λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν μας κάποια από τα σενάρια που προαναφέραμε. Ο μόνος τρόπος για να το καταφέρουμε είναι να βρούμε τη δημιουργική μας ικανότητα και τον πλούτο της και επίσης να δεχτούμε τον σκοπό για τον οποίο γεννήθηκαν τα παιδιά μας. **Ο σκοπός μας είναι να εκπαιδεύσουμε την ύπαρξη τους με τρόπο που να τους βοηθάει να αντιμετωπίσουν το μέλλον αυτό. Εμείς μπορεί να μην βλέπουμε αυτό το μέλλον, τα παιδιά όμως μπορούν.**

Η δική μας δουλεία είναι να βοηθήσουμε τα παιδιά να κερδίσουν κάτι από αυτό.

Σας ευχαριστώ πολύ.